

Dosar nr. 3ra-730/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Lucia Bagrin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Nelea Budăi, Valeri Efros, Ion Muruianu)

ÎNCHEIERE

25 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Victor Burduh

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Primăria mun. Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Primăriei mun. Chișinău și Societatea în Nume Colectiv „Perocap”, intervenienți accesorii Inspectia de Stat în Construcții și Banca Comercială „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” Societate pe Acțiuni cu privire la recunoașterea refuzului ca fiind ilegal, anularea procesului-verbal de recepție finală și obligarea înlăturării obstacolelor în folosirea rețelelor termice,

împotriva deciziei din 7 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de Primăria mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea din 13 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 7 iunie 2016, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău și Societatea în Nume Colectiv „Perocap” cu privire la recunoașterea refuzului ca fiind ilegal, anularea procesului-verbal de recepție finală și obligarea înlăturării obstacolelor în folosirea rețelelor termice.

În motivarea acțiunii a indicat că, în urma unui control efectuat la adresa mun. Chișinău, bd. XXXXXXXXXXXX, XX, s-a constatat faptul amplasării în zona de protecție a rețelelor termice cu diametrul de 159 mm a unui imobil. Lucrările de construcție a acestui imobil sânt efectuate de către Societatea în Nume Colectiv „Perocap”.

Prin scrisoarea din 25 martie 2016 nr.06-111/903 a Primăriei mun. Chișinău, au fost informați că anexele edificate de către Societatea în Nume Colectiv „Perocap” au fost recepționate. Solicitarea de a fi prezentată o copie a procesului-verbal de recepție finală a acestor anexe, nu a fost satisfăcută.

A considerat că, acest act a fost emis cu încălcarea prevederilor legale și urmează a fi anulat deoarece nu s-a ținut cont de existența în teren a conductelor termice proprietate a reclamantei.

A indicat că, prin aflarea construcției pe rețelele termice și în zona lor de protecție, sânt încălcate prevederile art. 17 din Legea cu privire la energetică.

Potrivit normelor legale în vigoare, este interzisă efectuarea oricăror acțiuni care ar împiedica accesul la rețelele termice, mai mult, distanța pe orizontală de la rețelele termice subterane cu diametrul mai mic de 500 mm, până la construcții și instalații, este necesar a fi nu mai mică de 2 m, sau, la caz, imobilul dat se află direct pe traseul termic, ceea ce exclude accesul reprezentanților și a tehnicii întreprinderii energetice la rețelele ingineresti magistrale.

Astfel, procesul-verbal de recepție finală a anexelor lit. „A” și lit. „A2” din mun. Chișinău, bd. XXXXXXXXXXXX, xx, beneficiar Societatea în Nume Colectiv „Perocap”, contravine prevederilor legale, fiind lezate drepturile de proprietate al întreprinderilor energetice.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, a expediat o cerere prealabilă cu privire la anularea procesului-verbal de recepție finală, iar prin răspunsul nr.21/1121-p din 19 mai 2016, au fost informați că, procesul-verbal de recepție finală nu este înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, respectiv, cererea prealabilă a rămas nesoluționată.

Solicită Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” prin cererea de chemare în judecată și prin cererea de concretizare a cerințelor, admiterea acțiunii; a recunoaște ilegal refuzul Primăriei mun. Chișinău de a elibera o copie a procesului-verbal de recepție finală a anexelor lit. „A” și lit. „A2” din mun. Chișinău, bd. XXXXXXXXXXXX, xx, beneficiar Societatea în Nume Colectiv „Perocap”; obligarea Primăria mun. Chișinău de a elibera copia procesului-verbal de recepție finală; a recunoaște ilegal refuzul nr. 21/1121-p din 19 mai 2016 a Primăriei mun. Chișinău cu privire la anularea procesului-verbal de recepție finală și obligarea Primăriei mun. Chișinău de a întreprinde măsurile necesare în vederea creării zonei regulamentare de protecție a conductelor termice din mun. Chișinău, bd. XXXXXXXXXXXX, xx.

Prin încheierea protocolară din 23 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de concretizare a cerințelor depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”; prin prisma prevederilor art.371 din Codul de procedură civilă, având în vedere că cererea concretizată conține pretenții conexe, unele fiind de competența instanței de drept comun, iar altele de competența instanței specializate, toate pretențiile urmează a fi examinate de instanța de drept comun, în procedură contencioasă.

Prin încheierile protocolare din 23 mai 2017 și 23 iunie 2017, au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii Inspecția de Stat în Construcții și Banca Comercială „Mobiasbanca Groupe Societe Generale” Societate pe Acțiuni.

Prin hotărârea din 13 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” a fost admisă. S-a recunoscut ilegal refuzul Primăriei mun. Chișinău nr. 21/1121-p din 19 mai 2016; s-a anulat procesul-verbal de recepție finală nr. 418 din 23 iunie 2015 a anexei lit. A2(01) și a anexei lit. a (01) la imobilul comercial cu nr. cadastral xxxxxxxxxxxx din bd. XXXXXXXXXXXX, xx, mun. Chișinău; s-a obligat Societatea în Nume Colectiv „Perocap” să asigure accesul la deservirea și reparația rețelelor termice subterane din bd. XXXXXXXXXXXX, xx, mun. Chișinău prin înlăturarea construcțiilor din zona de protecție a rețelelor termice, astfel ca să fie creată zona de protecție regulamentară a traseului termic cu cel puțin 2 m de la rețelele ingineresti până la edificiu; s-a încasat din contul Societății în Nume Colectiv „Perocap” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 lei.

Prin decizia din 7 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Primăria mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea din 13 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 13 aprilie 2018, Primăria mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei din 7 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de apel și cea de fond au determinat incorect obiectul probațiunii și nu s-a luat în considerație studiul topografic potrivit căruia rețeaua termică este prezentată grafic nefuncțională. Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” nu a probat faptul că rețeaua termică este funcțională.

A indicat că, Primăria mun. Chișinău nu a adoptat un act administrativ și nu a ignorat cererea reclamantului, iar prin răspunsul nr. 21/1121-p din 19 mai 2016 s-a informat că prin scrisoarea nr. 06-111/903 din 23 mai 2016 au fost informați la chestiunea abordată. Recurenta a menționat că, acest răspuns nu poate fi considerat drept act administrativ, iar instanța nu poate discuta conținutul unui răspuns la o cerere adresată unei autorități publice

A solicitat Primăria mun. Chișinău, admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii din 13 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și decizia din 7 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Primăria mun. Chișinău, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 15 mai 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 18 iunie 2018, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” a depus referință prin care a solicitat de a considera ca fiind inadmisibil recursul declarat de Primăria mun. Chișinău.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Primăria mun. Chișinău, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei se constată că, decizia din 7 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 2 februarie 2018 (vol. I, f.d.207), dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către Primăria mun. Chișinău, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 13 aprilie 2018 de către Primăria mun. Chișinău, este în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de către Primăria mun. Chișinău în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Primăria mun. Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Primăria mun. Chișinău, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Victor Burduh

Nicolae Craiu